

Μίαν μηλιάν ἐφύλαγε

Μὲ δυὸ μοσχάτα μῆλα,

Εἰς δυὸ λεπτὰ μισόσκεπα

Παρασυρμένα φύλλα.

Καὶ μ' ὄλον ποῦ τὰ πρόσεχε,

Ἐγὼ κρυφὰ γλυστροῦσα,

Καὶ μύριζα τὸν μόσχον τους,

Καὶ τὸν καταροφοῦσα.

Μυρίζωντας, μυρίζωντας,

Ἄχόρταστα μὲ βίαν,

Ζαλίσθηκα κ' ἐμέθυσσα

Ἀπὸ τὴν εὐωδίαν.

Καὶ μεθυσμένος λάθευσα,

Κι ἀντὶ νὰ τὰ μυρίσω,

Τὰ δάγκασα, τὰ πλήγωσα,

Χωρὶς νὰ τὸ θελήσω.

Μὰ τὴν μηλίτζαν, ἔρωτα,

Δὲν τὸ καμ' ἀπὸ πάθος.

Ἡ μέθη μὲ κατήντησε

Στὸ μέγα τοῦτο λάθος.

~~~~~

45. Μιὰν ὠραίαν ἀγαποῦσα,

Καὶ τὸ νεῦμά της ζητοῦσα,